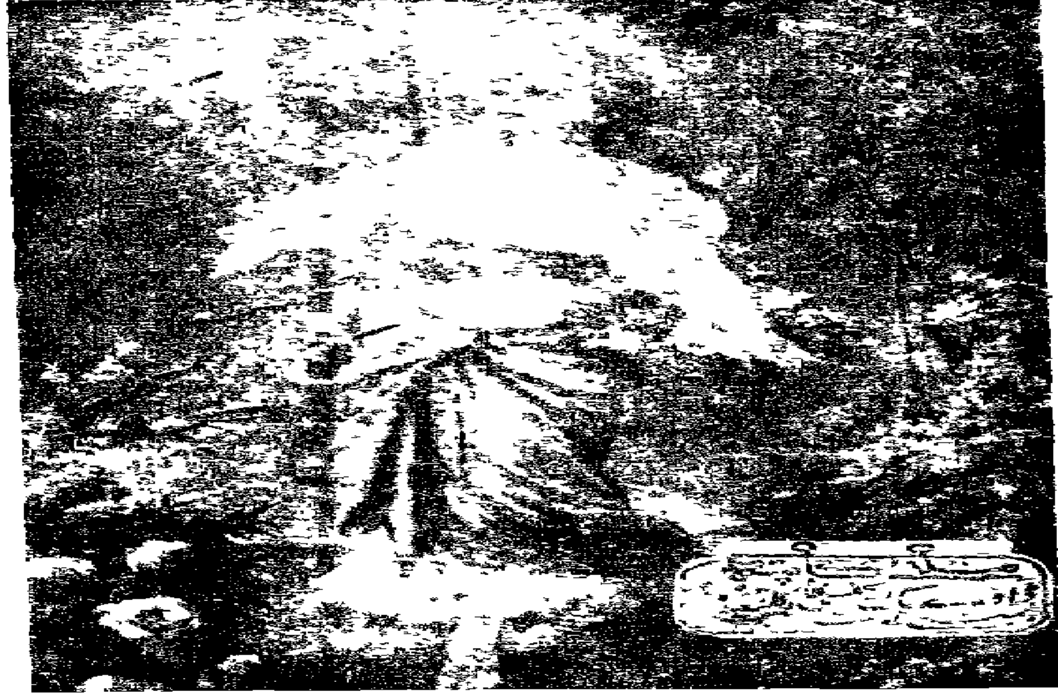
યાદ કરો મેરી બી રચના શીખાયા કે વાસ્તે
ખુદામેં તુમ હાકક દીલ સલામત ખુશ કે વાસ્તે.

આ ચોપડી મહમદ અબદુલ રેહમાન બાલાકુત પ્રેસ ડોંગરી
નં ૯ મુંબઈમાં છપી અને શેખદાઉદ શેખમોહમદ
બીડી મરચંટ પાયધોની મુંબઈ ગામ પ્રગટ કરી છે.
જુમલા હક્ક મજકુર નામે મોહતાબ.
કોઈ કરવા તસદી ન કરમાએ.

આશકકા જનાઝા
માશુક પેહલે.

દફન કરકે અપને આશકકો વો યુ કહેને લગે
[illegible]

૭૮૬
હમદે બારી.

કૌન સંસાર હે કે જીસમેં નહીં સઉદા તેરા
કઉનસી આંખ હય જીસમેં નહીં જલવા તેરા
ગુમકીયા આપકો જબ મયને તો પાયા તુજકો
બદકી આંખ તો દેખારૂખે ઝેબા તેરા
રહેમ કર રહેમ તેરી ઝાત હય રહેમાનો રહીમ
ગો ગુનેહગાર હુ આખીર તો હુ બંદા તેરા
અહદ અહેમદ મેં બીલાવજ હે નહીં મીમે હીજાબ
બાઅસે સોરીશે ઉશાક હય પરદા તેરા
તુ હય મુખતાર જહાં ચાહે જહાં મસકન કર
દીલ તેરા કાબા તેરા અર્શમો અલ્લા તેરા
જલવએ તુરસે ફીર હોશ મે રહેતે મુસા
હોશ કે સાથ અગર દેખતે જલવા તેરા
કહી માબુદ બના ઓર કહીં અબ્દ બના
યે નએ રંગકા દેખા હય તમાશા તેરા

નાઅતે નબી.

કમર મેં હય નવુરોહ હય મુશ તરી મે
તજલ્લી હય જોરૂ એ અહમદી મેં
ઝબાં ચલતી રહે ઝી કરે નબી મેં
બસ રહો ઝીંદગી મેરી ઇસી મેં
તેરી ઝુલફોંકા સઉદા કાશ હોતા
મઝે આતે મુઝે ફીર બે ખુદી મેં
મય સસર ગર નહોગા મુઝકો દીદાર
નીકલ જાએગી જાં હીજરે નબીમેં
રહે મુઝકો ન ખટકા ઉસકા કુછ
મેરા મદફન હો ગરકુ એ નબી મેં
તુબ ખશે યાન બખશે તેરી મરજી
મય ખુશ હું યા ખુદા તેરી ખુશી મેં
ઇલાહી કદ્ર કીયે ઇલતેજા હય
કે દમ નીકલે મેરા યાદે નબી મેં

ગઝે જરરાર.

અહા એ હય ગઝબકી કહે રકી ચસનેમેં છલબલ હય
જવાની નામ હય જીસકા અજબ માશુક ચંચલ હય
યેહ સચ હય કદ્ર હોતી હય બશરકી બાદ મરને કે
જનાઝા દોશપર આશકકા હય માશુક પેયદલ હય.
ખુદાકે વાસતે સાકી પયા પય જામ ભરકર દે
હવા એ સર્દ હય છાયા હુવા ઘંઘોર બાદલ હય.
પસંદ આઈ હય મુઝકો સાદગી ઉસ માહેતી લઅતકી
નમન ઝુરે નઝર સુરમા ન મીસ્‍ી હય ન કાજલ હય
તેરે જાં બાંઝ મકતલ મેં નહી ફુલે સમાતે હય.
સમર બાગે શહાદતકા ઉન હે તલવાર કાફલ હય
ન હમસે કુછભી ફીકરે વસલતે જાનાં મે બન આઇ
બહોત તદબીરકી લેકીન અભી તક રોઝ અવ્વલ હય
હુવા જરરાર તેરે હીજ્ર મે મુમતા કે મર્ગ અયસા
કભી ખ્વાહાનેકઃ તીલ હય કભી જોયાએ મકતલ હય

ગઝલે નીઝામી

ગયરકી તુરબતપે તુમને ફુલ ઉઠા કર રખ દીયા
યા મેરી છાતીપે યેહ સઉ મનકા ફત્થર રખ દીયા
ઝુલમ જો મુઝપર કીયે થે સબકા બદલા મીલ ગયા.
મુસ કુરા કર તુમને મુંહ જબ મેરે મુંહપર રખ દીયા
ઇસ તરેહે સેકુએ જાનાં મેં પઢી હમને નમાઝ
નકશપા ઉસકા જહાં પાયા વહીં સર રખ દીયા
હશર મેં સારી ખુદાઇ હો ગઇ ઉનકી તરફ
દાવરે મહેશરનેભી ઇલઝામ મુઝપર રખ દીયા
જબ ન વોહ બુત આકે મયયત મેં હુવા મેરી શરીક
સબને લેજાકર જનાઝા ઉસકે દરપર રખ દીયા
તુમ પીલા તેથે જભી તક લુત્ફભી પીનેકા થા
તુમને શીશા રખ દીયા મયનેભી સાગર રખ દીયા
દેર હા હય વોહ નીઝામી કયા બરાબરકા જવાબ
મયને સર ખંજર પે ઉસને સરપે ખજર રખ દીયા

ગઝલે અકબર.

ચયન કબ માશુકકો મીલતા હય દીવાનેકે બાદ.
શમ આભી ઠંડી હુઇ જલ જલકે પરવાનેકે બાદ
રૂહને આનેસે પહેલે દીદીયા તનકો જવાબ
હસ્રકયા હુશનેકા હોગા આપકે જાનેકે બાદ
કયા કીયા મીલનેકા વાઅદઃ ઉસ બુતેઐ યારને
ખુલ ગઇ ચશમે શાહીદેનાઝ કફનાનેકે બાદ
તુર જલ કરભી રહા ચશમે હસીનાસે ગીરા
હાંઅગર ઇઝઝત મીલી પત્થરપે પીસજાનેકે બાદ
અકબરે બરતાકી સચપુછો તો કયા હસ્તી બુતો
ભુલતો જાને ખુદાકો વકત ટલજાનેકે બાદ

ગઝલ.

જો દીલકો તુમપર લુટાચુકે હય મઝાવો ઉલફાતકા પાચુકે હય
વો અપની હસ્તી મીટાચુકે હય ખુદાકો બુદીહીમે પાચુકે હય
નહમસે પ્યારે છુરા શોદામા દીખાકે બાગો બહારકી હવા
કબ ઉનકો પ્યારે હરહુન્નો ગીલમા જોતુમકો પ્યારા બન ચુકે હય
નમુએ કાબા ઝુકાતે હય સરનવાતે હય બુત કદેકેદર પર
ઉને હયદે રોહરમ બરાબર જો તુમકો કીબલા બના ચુકે હય
ન બોલ સકતે હય કુછ ઝબાંસે ન યાદ હય ઉનકો જીસ્મજાસે
ગુઝરગએ હય વો દો જહાંસે જો તેરે કુચેમેં આ ચુકે હય
અજસ હય વાએઝને સરપ્રીરયાદે ભેદમુત લકન જાન પયા
હમીમેં અબતકથા વોહ્‌સ માયાસો ઉસમે અબહમ સમાચુકે હય

ગઝલે મુઝ ત.

ગુઝર ઇસ વકત હુવા હયસરે મદફન ઉનકા
અબ ગો ઔ હમને તલબ છોડન દામન ઉનકા
યા ઇલાહીગે તમન્ના હય કેરોઝે મહેશર
લબહો નામ તેગ હાથમેં દમન ઉનકા
હાએ ઇસ ઈશ્કને દેનોકો બનાયા કફીર
બીરહે મન નામ હય મેરા બુતે પુરફન ઉનકા

ગઝલે અશીક.

રહેગા ચયનસે કબતક કીસી કાઆશના હોકર.
અહોત પછતાએગા અય બેવફા હમસે જુદા હોકર
અરે ઝાલીમ કયામતમેં ખુદ કો મુંહ દીખાના હય
નફર તુ ગયરસે ઉલફત હમારા આશાના હોકર
છુટાનેસે ન છુટેગી અરે જો હય લગી દીલકી
રહેગા હશ્ર તક મેરા લહુ રંગે હીના હોકર.
તુઝે કયા ખઉફ હય આસીફ ભલા રોઝે કયામતકા
તુઝે લે જાએંગે જન્નતમેં હઝર રહેનુમા હોકર.

ગઝલે ઉમર.

ન જીનેકી હવસ લાઈ ન દમ દેકર કઝા લાઈ,
હમેકુ એ અદમસે તેરે કુચેકી હવા લાઈ
ખુદા જાને મેરે દીલસે ઝબાં તક કયું નહી આતી
વો હસરત જો તેરે દરતક બુતેના આશના લાઈ

મજલસમેં કયા હય મેરે પાસ જો મઈ નજર કરૂં
દીલ અદાઓકા જીગરના ઝકાતન મન ઉનકા
મય જો દીવાના હું મુઝરત તો વોહ હરજાઈ હય
નહીકાના કહી મેરા હય નમસકન ઉનકા

ગઝલ

બુલબુલ હું મય ઉસ ગુલકા જીસ ગુલકો ખુદા ચાહે
હુરાને બહીશતી કો અબ મેરી બલા ચાહે
કાબેમેં રખા કયાં હય મંદર મે ધરા કયાં હય
લે લે કદમે મુરશાદગર હકસે મીલા ચાહે
સાકી તુ રંગીલા હય મય મંયભી તો રંગીલી હું
ઇસ ઢબકી પીલાદે મય પીતેહી પીયા ચાહે.
મય પીતે હય મસ્તાને હય ઇશ્ક કે દીવાને
યેહ સબ હય તેરી શાને તુ જીસમે મીલા ચાહે
પુછે જો કોઇ મુઝસે આશીક હો મીયાં કીસકે
કહે દુગા અલમન શરાહ જીસકો કે ખુદા ચ.હે.

જુઝ વસલે યારકે મુઝે મુમકીન શફા નહી
હો દરદે દીલકી મેરે ખબર કીસ તરહે ઉનહેં
કુછ આહમે અસર નહી નાલા રસા નહી
બ ઉસકે ખાક આંખોમેં અબ મય કશીકા લુતફ
સહેને ચમન હય સાકી એ ગુલગુંકેબા નહી
મય ગુલરૂખાને દહેરસે કયા દીલ લગાઉ કદ્ર
માશુક તો જહાંમે કોઈ બાવફા નહી

ગઝલે કૈફ

દીલકી હાલત ખરાબ કરડાલી કીસને જાદુભરી નજર ડાલી
મેરે મરનેકી સુનકે તુશં હુએ કીસ ખટાઈમે કયા ખબર ડાલી
મુઝસે દીલ લેકે ફેક આએ કહાં વોહ રકમ તુમને કીસકે ઘર ડાલી
મદફને આકે કમતરપે તેરે સબને મીટી કમર કમર ડાલી
અચ્છી સુરતભી કયા બુરીશય હય જીસનેડાલી બુરી નજર ડાલી
કયફને હેય જાન કર ઉસકો ધુલ દુન્યા કે નામ પર ડાલી

ગઝલે ઝમઝુલ

જો નહી સુનતે કભી મતલબ બુલાકે સામને
મેરા ઉનકા સામના હોગા ખુદાકે સામને
લોગતાલીબ હુરકે હોં હમ તુમારે રોઝે હશર
આઓ ચલકર ફૈસલા કરલેં ખુદાકે સામને

કીસી સુરત ન નીકલા કામ કાતીલ તેરે કુચુમેં
કઝા કો હમ કભી લાએ કભી હમકો કઝા લાઇ
સરે મકતલ મઝેકી છેડ ઇશારોમેં હય કાતીલસે
વો કહેતા હય કઝા લઇ મય કહેતા હું અદા લાઇ
વોહ માતમ કરતે થે કબરે ઉદુપર હસ્તે રંગીસે
જીગર દીલકી કશીશ ઉનકો જબરદસ્તી હટા લાઇ,

ગઝલે કદ્ર.

પહેલુ મેં જખમે વો હમેરે માહેલકા નહીં
કાબુમં અબ મેરે દીલે મુઝતર રહા નહીં
ચારાગરોંસે કહદો કે કરતે હંય કયા ઇલાજ

બાઅસે બેતાબીઓ તકસીન હય જાલીમ તેરા
રૂઠકર ઉઠ જાના આના મુસકરાકે સામને
બુત પરસતી હય હમારી હક પરસતીકી દલીલ
કરતે હય યાદે ખુદા બુતકો બીઠાકર સામને
જલવા દીખલા કર છુપાકરતે હય અહલે દીદસે
વો નહીં આતે નાગાહોમે સમાકર સામને
જામે કોસરદો તજમ મુલકો અતાબહરે ખુદા
મુરતુઝાસે હમ કહેંગે મુસતુફાકે સામને

ગઝલે દાગ

દી ઝબા વસલકી જબ રૂમઆને પરવાનેકો
આગમે કુદ પડા શોકસે જલજાનેકો
દસ્તો બાઝુ તો કલમ કરલીએ કીતીલ તુને
સર લ ા રખા હય કયુ ઝુટી કસમ ખાનેકો
બેઠતે હય દરપે તેરે અબતો ઉઠેગે નહી હમ
થોડી જા મીલ જો ગઈ પાઉકે ફેલાને કો
એક વો હય જો મઝે આઈશો તરબસે લુટે
એક વો હય જીન હેં મીલતા નહીં ગમ ખાને કો
દાગ ગુલશનકી જુદાઈસે ખીલે હય ગુચે
રખે દો ફુલ કફસમે મેરે બહેલાને કો

ગઝલે.

હુસ્ન હય ચંદે સનમ આખીર ફના હો જાએગા
આજ હંસલે બે લલે આખીરકા ફીર પછતાએગા
એક બોસા હમને માંગા રાતભર તુમસે અજી
જબ કહા ચેકી કહા ઠયરો કોઈ આ જાએગા
ચાંદ સામુ બગા જો તેરા દેખલેગા અય સનમ
જાન ઉસકી જાએગી જો દામમે ફસ જાએગા
બામપર નાગે ન બયઠો તુમ સનમ મહેતાબ હો
ચાંદની પળ જાએગી મયલા બદન હો જાએગા
પાનકી લાલી તેરે હોંટોપે કરતી હય સીતમ
ઇસલબે રગીનસે લાલે યમન શરમાએગા
ઇશ્ક સાદીક ખુબનીબા યું કહી રમજાનઅલી
ઇન બુતો મેં ઘુડનેસે કયા ખુદા મીલ જાએગા

હયરાન હું એક દીલકો લગાંઉ કહાં કહાં
ઈસ નાતવાંનો લેકે મય જાઉં કહા કહાં
અયસી લગી હય ચાર કે બુઝનેકી અબ નહીં
યે આગ ઈશ્કકી મય બુઝાઉ કહાં કહાં
હરજાઈ હય વોહ ઉસકો ભલા પુછે હો કયા
જો લામકાન હો ઉસકો બતાંઉ કહા કહાં
દુન્યા વો આકે બતક મુઝે ખોફ કુછનહી
બીગડી હે હરજગ મય બતાઉ કહાં કહાં
વારેસ યે ઝુલફ કીસ તરહે ઝંજીર હો ગઈ
અબ જાનો દીલ ફસા હય છુડાંઉ કહાં કહાં

ગઝલ ૧

ન સમઝે થે હમ યે સીતમ કીજીએગા
બજા હા કર મોહબતકો કમ કીજીએગા
હસીનો પે મરતે હય લાખોહી સાહેબ
ન ઈસકા ઝરા દીલમે ગમ કીજીએગા
બહોત યાદ આએગી મેરી વફા એ-
કીસી ઔર પર જબ સીતમ કીજીએગા

ગઝલ.

જુદાઈ આપકી મનજુરથી હમસે અગર પહેલે
કીએથે કૈલ ઓર ઇકરાર યેક ક્યા જાન કર પહેલે
બડે હી બે મુરવ્વત હય યે સબ નાશુક દુન્યા કે
ઉઠા તે ક્યુ મુસીબત જાન ને હમ યે અગર પહેલે
મેરી જા તુમ હીસે પહેલે પડેલ દીલકો લગાયા હય
કભી ચાહા નહી હમને કીસીકો ઉમરભર પહેલે
લીયા ગર નામ જાનેકા તો મેરી જાન જાએગી
સફર કરનેસે સાહેબ કે મેરા હોગા સફર પહેલે
ગવાંતે જાન ક્યુ અપની લગાતે કીસ લીએ દીલકો
તુમહારી બેવફાઇકી અગર હોતી ખબર પહેલે

ગઝલ જારીસ.

ન છુટ જાએગી યાર પયરોંકી મહેદી
જો તકલીફ એક દો કદમ કીજીએગા
કીસી ઓરસે દીલ લગા લેગેં સાહેબ
ન દીલમે મોહબતકા ગમ કીજીએગા
સીપર કરદીયા હમને સીના હય પયારે
સો દેખે કહાં તક સીતમ કીજીએગા

ગઝલે કદ્ર

પડે હો કયું કદ્ર કયુમુંહ લપેટે જરા બતાઓ
તોહાલ દીલકા
ન મુંહસે બોલો ન સરકો ખોલો કટેગા કયું કર
મલાલ દીલકા
ન તેગે અબરૂકા હમકો ડર હય ન તીરે મીઝગાંકા
કુછ ખતર હય
હમેશાં સીના યહાં સીપર હય તુ હૌસલા કુછ
નીકાલ દીલકા
હય દીલકો તેરા ખ્યાલ હરદમ તુઝેભી આતી હય
યાદ ઉસકી
હય ઉસકો હર વકત યાદ તેરી તુઝેભી હય કુછ
ખયાલ દીલકા
મય ઉનસે ગુસ્તા ખહુ ગાં જીસદમ તો પહેલે માંગુ ગા
લબકા બોસા
વોહ મુઝસે બે શર્મ હોગે જીસદમ તો પહેલે
હોગા સવાલ દીલકા
તુમારી ઝુલફે લટક રહી હયર જો ઉનમે હોતાતો
ગીર ન પડતા
તુમ અપના જોડા તો ખોલ ડાલો ઇસીમે હય
એહતે માલ દીલકા
ફીરે હય હમસે બેર બહેતર હમ ઉનસે એકદર
હય મુકદર
હમે જહાંમે ન કહેતે દીલબર ઉનહે ન દુનીયામે
કાલ દીલકા

ગજલે વાસ્તી

કે ઇકબ ચાહ કરતા હય કીસકી મોહબત ચારદીન હય જીનેજીકી
નઆએગે તો કયા મરને નદેગે મુસીબત ઓર હય એક દે ઘડીકી
શમે કુરકતમે મરમરકે બચી જાન નએસરસે ખુદાને ઝીંદગીકી
યે સબ હય પ્યારે કીસમતકી ખરાબી નીકલે ન પાઈ
કુછ હસરત ન દીલકી
ચલા સબ મીલકે પ્યારે દેખ આએ બુરી હાલત હય
ઇસદમ વાસ્તીકી

ગઝલે વાસ્તી.

તેરા યે હુસ્ન યે જોબન રહે રહે ન રહે
યે નવ બહાર યે ગુલશન રહે રહે ન રહે
યે ચાર દીનકી જવાની બહોત ગનીમત હય
તેરા યેહ રંગ યેહ રોગન રહે રહે ન રહે
જો કત્લ મુદદે નજર હય તો ફેર દે ખંજર
ઝુકી હુઇ મેરી ગરદન રહે રહે ન રહે
યેહી હય અશકે ફેશાની તો સબ્ર હય કયસા
હુઝુમે સીલસે ખરમન રહે રહે ન રહે
તુઝી કો હાથ લગી વાસ્તી નીશીસ્ટ રદીફ
કહેગા કયા કોઈ દુશ્મન રહે રહે ન રહે.

ગઝલે આશીક

કયા પુછતે હો તુમકે મોહબ્બતમેં કયા દીયા
દી જાન ઉસ પરીકો જુદા દીલ જુદા દીયા
તેરીસદાને ચઈન ન અય દીલરૂબા દીયા
સોતે હું ઓકો ખ્વાબે અજલસે જગા દીયા
સમઝા ન કુછ કે કહેર હય ચાહે ઝકનકા ઇશ્ક
દાનીસ્તા મયને દીલકો કુએમે ગીરા દીયા
રોયા કભીજો યાદમે ઉસ બહરે હુસ્નકે
આંખોસે મયને અશ્ક કાદરયા બહાદીયા
બેગાનોકી ખબર ન યગાનોકા હોશ હય
સબકો તુમહારે ઇશ્કમે દીલસે ભુલાદીયા

ગઝલ.

રહેમતકી નજર મુઝપે મેરે પાલનેવાલે—એ ગે સુએ વાલે,
ગીરનોકો ભલા તેરે સીવા કોન સંભાલે—ઓગો સુઓ વાલે.
કશતી મેરી ગરકા બહુઈ જાતી હય આકા—તુફાં હય બલાકા,
ડુબે ન કહી જલ્દ ઇસે પાર લગા લે—ઓગે સુઓ વાલે.
હુ હલકા બગોશો મેં તેરે સબસે સીયાકાર—મહેશરમે મેરે યાર
તુઝ સાહી શફી મુઝકો બચાલેતો બચાલે—ઓગે સુઓ વાલે.
ફુરકતમેં તડપતા હુ લબોપર હય મેરા દમ—લીલ્ લ્હ કરો રહેમ
અબ ઇતના કરમ કરકે મુઝે પ સ બુલાલે એ ગે સુઓ વાલે.
દીદાર દીખા મુઝકો ન કર ઇતના પરેશાં—જાતી હય મેરી જા
લીલ્લાહ જરા રૂખસે તો પરદે કો હટાલે—ઓગે સુઓ વાલે
સાકીતેરે મયખાનેમે હેઅ જ કયા મજમા—મય ખ્વારો કાસદકા
તલછીહીસહી મુઝકો તુ ઇન સબેકા પીલાલે--ઓગે સુઓ વાલે.

કુલે નહીં સમાતેહો કલરાત સેજો તુમ
આશીક બતાઓ તો ઉસ ગુલને કયા દીયા

ગઝલે હફીઝલ્લા.

સનમ દીલ લેકે તડપાયા ન કીજે
કાસી આશકકો તરસાયા ન કીજે
અસીરે દામ ઉલફત કરકે અય જાન
દીલે મુજતરકો તડપાયા ન કીજે
નજર જીસકી પડેગી હોગા ઘાયલ
ખુદારા બામપર આયા ન કીજે
મય આશીક હું તેરા દીલસે મેરી જાન
મુઝે લીલ્લાહ તરસાયા ન કીજે
નજર લગ જાએગી તુમકો મેરી જાન
મકાંસે હરપે યુ આયા ન કીજે
કહા માનો વગર ન હોગે બદનામ
બહોત ઉસ કુચેમે જાયા ન કીજે
હસીનોપર બહોત ઇસ દીલકો અપને
ખુદા કે વાસ્તે લાયા ન કીજે
હફીજલ્લાહ દીલ દેકર બુતોંકો
કભી પીછેસે પછતાયા ન કીજે.

ગજલે કદ્ર.

જબસે હેતુઝ પર તબીઅત અય સનમ આઇ હુઇ
ચઇન ઉસ દીનસે ન પાયા ઓર રૂસ વાઇ હુઇ
યા ખુદા અયસા ભીકોઇ દીન મયસ્સર હો હમે
દૌર મેકો યાર પહેલુ મેં ઘટાછાઈ હુ
મેકદે વાલોચલો અબ મયકશી કાલુત્ફ હય
આજ કલ હય બાગમે ફસલે બહાર આઈ હુઇ
યુ લગા કહેને સવાલે વસ્લ પર મુઝસે વો શુખ
દુર હોવરન સમઝલે હય કઝા આઈ હુઇ
ઈસપત સેક્તુ કાસીદ મેરે દીલ બરકી તલાશ
હર અદામસ્તાના હય ઓરચા લઇ ઠલાઇ હુઇ
ચલકે અબઓકદ્ર દેખેગે ઉસી માશુકકો
ય જવાની જોશપર જીસકીકે અબ આઇ હુઈ

ગજલ અતા.

અય ખુતે કાફીર તબીઅત તુઝપે હય આઇ હુઈ
ઝ મે નહી તેરી મોહબ્બતમે જો રૂસવાઇ હુઇ
બઝમે દુશમન કાતમાશાદે ખકરઆ ઓહો તુમ
રાઝઅફ શાંકર રહી હય આંખ શરમાઇ હુઇ
દૌરે મયચલને નપાયા થાકે બાદલ આગયા
મે કદે વાકો ખુશીકી હય ઘટાછાઇ હુઇ
ગુલશને હુસ્નો જવાંનીકે નીરાલે રંગ હંય
આજ કલ હય ઉનકે જોબન પર બહાર અઇ હુઈ
જબ કહા મેને ગલે મીલનેકી હસરત હય મુઝે
કહેતે હય કયા હેય કઝા સરપર તેરે આઇ હુઇ
ગેરકે ઘરસે યહાંપર બય અતાઆઓ હેય વોહ
કહે રહા હેય મુઝસે ઉનકી આંખ શરમાઈ હુઇ

ગઝલ

નિગાહ ફેર લી મહવે જમાલ કરકે મુઝે
સીતમ હય છોડ ગએ વો હલાલ કરકે મુઝે
ઈસ આસરે પ સરે રહે ગુજર પડા હું મય
કે સરફરા ઝકરો પાએમાલ કરકે મુઝે

હજારે દાગ દીયે તુમને લાખો ઝખમ દીયે
બડા સવાબ કમાયા નીહાલ કરકે મુઝે
વો ખુશ રહે જો જરા દેકે લીયે આકર
ગએ નશાન એ તીરે મલાલ કરકે મુઝે
મીલાકે આંખ તરસતે હય એક નજર કે લીયે
અશકે ખું આંખસે ઢલતે હય તો કયા કરતે હય
ગમકી તસવીરમેં યે રંગ ભરા કરતે હય
દીલે બીમાર હય બસ અબ યેહી પયગામ અજલ
વે ભી ઘભરાકે તેરે હકમે દુઆ કરતે હય
શોખીએ હુસન હો બે ચયનન કયું ઝેર નીકાબ
અયસેના ઝુકતા નીગા હોમે રહા કરતે હય
ગોરો દીલ કે લીએ કુછ તોઉર કી તખસીસ નહીં
હર જગહા હમ યેહી આવાઝ સુના કરતે હય
મીલા કે આંખ નરસતે હય એક નઝર કે લીયે
મીલી જો આંખે ઝમાને મે કયા નહીં દેખા
મગર તુમ અયસા કોઈ ખુદનુમા નહીં દેખા
મેરે યે કહેનેપે કીતના વો બીગડે સુબ હેવી સાલ
હુઝુર આઇના આજ આપને નહીં દેખ
બલ કભી દેખલી જીસને જમાલે જાનાંકી
નઝરને ઉસકી ખુદાઇ મે કયા નહીં દેખા
બુરા ન માનો તો એક બાત કહે વાલે હય
તુમ અયસા હમને કોઇ બેવફા નહીં દેખા
મીલા કે આંખ તરસતે હય એક નઝર કે લીયે
હક મોહબ્બતકા હમે મર્ગ અદા કરતે હય
અપને મરને તેરે જીનેકી દુઆ કરતે હય
દીલમેં વો આગ લગાતે હય યે કયા કરતે હય
અપના ઘર આપ જલાતે હય બુરા કરતે હય
પુછ તે ફીરતે હય બીમ રે મોહબ્બત ઘર ઘર
વો કહાં રહેતે હય જો સબકી દવા કરતે હય
જલવએ યાર સરે હશ્ર પુકાર ઉઠેગા
દેખલો વ અદએ દીદાર વફા કરતે હય
મીલા કે આંખ તરસને હય એક લજર કે લીયે

ગઝલે હોશ.

ફરતી હય ગજબ યું તો બોહોત શોખી નજરકી
લેતી હય મગર જાન લચક તેરી કમરકી
જન્નત સે નઝારે કો નીકલ આઇ હય હુરે
નીકલી હય સવારી જો મેરે શોકે કમરકી
જલદી ગએ આતીશસે જુદાઇ કે યે દો ઘર
લી તુમને ખબર આહન દીલકી ન જીગરકી
ઠયરો તો જરા કદપે પ્રીદા હોને દો દીલકો
લેને દો બલાંએ મુઝે ઉસ ઝુલફકી સરકી
આતી હય બોહોત યાદ તેરી ઝુલફે મુઅબર
તુરબતપે મેરી લાકે જલા બત્તી અગરકી
નઝરોંસે બલા એક કે છુપાતે હય વો ખુદકો
નાઝુક હય નહીં તાબ ઉન હે બારે નઝરકી
રૂઠે ન રહો હોશ મીલ જાઓ ચલે અબા,
યે ગુસ્સા કહાંકા યે કદુરત હય કીધરકી.

ગઝલે ઝહીર

જાન દી એક શોખ કમસીન કે લીયે
યે અમાનત થી ઇસી દીનકે લીયે
હાએ હમ રૂસવા હુવે જીનકે લીયે
પુછતે હય બ્વાર હો કીનકે લીયે
વો મીટાકભી ન આએ ખાક પર
ખાક છાની ઉમરભર જીનકે યેલી
દોસ્તો કે દીલમે હોતે હય હીસાબ
આજ હમને બોસે ગીન ગીન કે લીયે
અકરોબાને ગર કહા રૂસવા હો કયું
કહ દીયા મુંહ ફેરકે ઉનકે લીયે
શોખચોકી ઉમર હય નામે ખુદા
ઝુલમ કે અરમાન હય કીસ દીનકે લીયે
સહેલ હય ઇશકેમીજાઝી અય ઝહીર
મુશકીલે હય અહલે બાતીનકે લીયે

બીગડી હુઉ તકદીર બનાને કે લીયે હો.
મરતેહો હસીનોં પે યે આદત નહીં અચ્છી

ઈતરાઓન એહમદ ચેમ શીખત નહી અચ્છી
હોહીનકી જવાનીપે યે ચાહત નહી અચ્છી

એસામરી દુન્યાકી મોહબ્બત નહીં અચ્છી
આયે હો જહાંસે વહીં જાનેકે લીયે હો।

માશુક હો આશકકે સતાને કે લીયે હો.
તીરે નીગહે નાઝ ચલાનેકે લીયે હો
એર્જુમો ખત ખુન બહાનેકે લીયે હો
ઔર આતશે કુરકતકો બળાનેકે લીયે ચો.
હમ ચાહને વાલોંકો જલાનેકે લીયે હો
માશુક હો આશીકકે સતાને લીયે હો
નઝારે કીસી તરફે મચ સસર નહી હોતે
મહેમાન કીસી રોઝ મેરે ઘર નહી હોતે
માશુક મગર અયસે સીતમગર નહી હોતે
મુઝપર જો સીતમ હય વો કીસી પર નહીં હોતે
તુમ મેરે નહીં સારે ઝમાનેકે લીયે હો.
જીસ દીલમે કે તુને નીગાહે નાઝ છુલોયા
ચેસ ચહે કે આરામસે ફીરવો નહીં સોચા
બહરે ગમે ઉલફતમે આશીકકો ડુબોયા
તુમ દોસ્ત હુએ જીસકે ઉસે જાનસે ખોયા
ઇન્સાન કો માટીમેં મીલાનેકે લીયે હો.
મરજાએ વો દમતોડકે તુમ જીસપે ખફાહો
ઝીંદા હો અગર ફીર નીગહે લુત્ફસે દેખો
બરહમ હો જો શી·ાજએ હસ્તી તો સંવારો ·
મરજી યે તુમારી હય જીસે ચાહો બીગાડો

ગ   મો: ˆ ˆ ત.

ખુશી ન હો ... કયું કર કઆકે આનેકી
ખબર હય લાશપે ઉસ બેવફા કે આનેકી

ખ્યાલે ઝુલફને ખુદ રફતગીને કહેર કીયા
ઉમીદથી મુઝે કયા કયા બલાકે આનેકી

ચલી હય જાન નહીં તો કોઇ નીકાલો રાહ
તુમ અપને પાસ તક ઇસ મુબતીલાકે આનેકી

કરૂં મય વાદા ખીલાફીકા વાદા કીસ કીસસે
અજલભી રહે ગઇ ઝાલીમ સતાકે આનેકી

મુઝે યે ડર હય કે મોમીન કહી ન કહેના હો
મેરી તસલ્લીકો રોઝે જઝાકે આનેકી

ફરીયદે આશીક

હય લબોંપર દમ મેરા આઓ ખુદાકે વાસ્તે
રહેમ ખાઓ દેખકર જાઓ ખુદાકે વાસ્તે

અબ દુપટા મુંહસે સરકાઓ ખુદાકે વાસ્તે
પન ખાવે યુ ન શરમાઓ ખુદાકે વાસ્તે

દેખ લેગા મહેર તો તુમકો નજર લગ જાએગી
બામ પર જાનાં ન તુમ જાવો ખુદાકે વાસ્તે

આઓ આઓ પાસ બયઠો હંસ કે કુછ બાતે કરો
લેકે દીલકો રે નબન જાઓ ખુદાકે વાસ્તે

ઝુલફકો છેડા તો હંસકર મુઝસે વો કહેને લગે
તુમકો સઉદા હય દવા ખાઓ ખુદાકે વાસ્તે

દીલ રહે કબતક જુદાઇમે તુમહારી ગમઝદા
એક દીનતો આકે બહેલાવો ખુદાકે વાસ્તે

ગમકે મરે કર દીયા હય તગ ઇસ દીલને મુઝે
અપને દીવાનેકો લે જાઓ ખુદાકે વાસ્તે

હોશ સે કબતક રહોગે ઇસ કદર રૂઠે હુવે
ગુસ્સા ઇતના કયા હય મીલ જાઓ ખુદાકે વાસ્તે

